

Men det er vi altså nogle, der ikke gør, for vi står med de faktiske tal. Og de faktiske tal er meget enkle, de er meget klare. Sidste år blev der afsat 220 mio. kr., i år 670 mio. kr., det vil sige, at der er i år afsat 450 mio. kr. mere til de svageste grupper, end der blev sidste år. Det er kendsgerningerne. Dem kan man selv slå op, de er uafviselige. Og al mulig snak op ad døre og ned ad stolper fra hr. Holger K. Niensens og hr. Villy Søvnalds side nytter ingenting.

Og nu, da hr. Villy Søvnald er meget trængt på disse tal, bringer hr. Villy Søvnald så noget nyt ind i billedet, nemlig amternes økonomi, og det har vi også været igennem flere gange. Men vi gentager det gerne for hr. Villy Søvnald, nemlig at når det gælder amterne, så fik de sidste år bevilget ekstra 2,3 mia. kr. i den gamle økonomi-aftale med den tidligere regering. Og oven i det har den nye regering lagt yderligere 1,5 mia. kr., det vil sige i alt en stigning på næsten 4 mia. kr. Man skal være SF'er for at få en stigning til at blive til et fald.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Mogens Lykketoft som ordfører i anden omgang.

Mogens Lykketoft (S):

Det er jo selvfølgelig blevet lidt sent, men omvendt gjorde statsministeren ikke noget forsøg på ligesom at afslutte debatten med en forsigtig sløfe.

Statsministeren holdt et langt indlæg, hvor han – og det synes jeg da man skal kvittere for – ofrede Socialdemokratiet al den opmærksomhed, som hovedmodstanderen selvfølgelig skal have. Det, der måske var lidt påfaldende, var statsministerens forsøg på at frakende mit indlæg ethvert konkret indhold. Jeg vil sige, at jeg vil bestemt ikke påstå det samme om statsministerens indlæg.

Statsministeren har som en meget dygtig politiker og meget dygtig polemiker en sjælden evne til at gentage med de absolut samme ord de samme hule påstande igen og igen og igen og igen. Så på et eller andet tidspunkt tror han måske oven i købet selv på dem.

Kl. 0.05

Jeg synes, det er en meget gennemskuelig manipulationsteknik. Men det er da imponerende, at vi her har at gøre med en person, som er i stand til at twistethvert hæderligt menneskes synspunkter til ukendelighed. Gratulerer med talentet!

Det er jo meget interessant og en meget gennemskuelig teknik, når man siger: Hvis vi bruger lidt energi på at påvise konsekvenserne af regeringens politik, forklare, hvad vi selv mener, forklare, hvorfor vi er imod regeringens politik på afgørende punkter, ja, så er vi sure og vrisne, så skal vi have vidtløftige udredninger om, at der nok er splittelse i Socialdemokratiet.

Det minder mig om det dér med, at alle de, der er sagkyndige og kommer til nogle andre resultater end statsministeren, er smagsdommere. Den måde, statsministeren systematisk prøver at stemple sine politiske modstandere på og også det dér lille trick med at rose nogle andre lidt mere, jamen det er så gennemskueligt.

Vi ønsker et bredt samarbejde, vil jeg sige til statsministeren. Vi kan ikke rigtig finde ud af, hvad statsministeren mener. Det dér nysprog, der er blevet anvendt, er jo udtryk for, at hvor sproget for statsministeren tilbage i 1993 var en måde at udtrykke, hvad han faktisk mente, da er det nu blevet et middel til at skjule, hvad han faktisk mener. Derfor har vi svært ved at finde ud af, om der er noget grundlag for at lave aftaler.

Vi har set alt det, der ikke blev sagt i valgkampen, og som er blevet gjort bagefter. Vi har set de forlig, som man sagde man ville overholde, og som man har brudt. Derfor har vi selvfølgelig en vis skepsis i forhold til, hvad vi kan lave af ordentlige aftaler med denne regering.

Så vil jeg godt gøre nogle bemærkninger om det udenrigspolitiske, som statsministeren også brugte meget energi på. Venstre har jo en meget forkvaklet opfattelse af, hvad der er antiamerikansk. Det er rigtigt, at jeg også den 23. august sidste år talte om et modsætningsfyldt partnerskab.

Clintons udenrigsminister, Madeleine Albright, sagde forleden, at den nuværende amerikanske regering nok taler om international retsorden, men samtidig bekæmper den i praksis, når det gælder hvidvaskning af penge, biologiske våben, forbrydelser mod menneskeheden og indsatsen for at forbedre miljøet. Man taler om frihandel, men samtidig beskytter man sin egen stålindustri. Man taler om risikoen for slyngelstateres raketter, men man forsinker uden formål forhandlingerne om at reducere den trussel. Man kritiserer mangelen af demokrati på Cuba, men hylder autoritære styre i mange andre lande. Sådan sagde fru Albright.

EU's udenrigskommissær, tidligere britisk konservativ partiformand, Hongkong-guvernør